

[A. C. D. Petersen.]

midler, der skulde udlaanes, og jeg vilde tro, at den nuværende højtærede Landbrugsminister vilde anse dette for at være en saa værdifuld Medhjælp, at han havde nogen Interesse i, at vi ogsaa nu var med til Lovens Vedtagelse. Men det har altsaa den højtærede Minister ingen Interesse i, siden han fraraader det Ændringsforslag, som vi har sat saa meget ind paa, og som muligt er afgørende for vor Tilslutning til Lovforslaget.

Naar den højtærede Minister ikke har større Interesse i, at de Konservative gaar med, end at han fraraader vort Ændringsforslag, som jeg tror, Ministeren har erkendt, at han i Princippet ikke er uenig i — han vil blot ikke have, at det skal staa i Loven —, vil jeg gerne stille det Spørgsmaal til den højtærede Landbrugsminister: Er det den højtærede Landbrugsministers Mening, at man gennem denne Laangivning til Akkordordning fra Statens Side skal stille Laan til Raadighed for Akkord med Statens egne i Forvejen givne Laan; med andre Ord, skal Staten stille Laan til Raadighed for at finansiere sin egen Akkordordning? Jeg vil bede den højtærede Landbrugsminister klart besvare mig dette Spørgsmaal, for det vil sikkert i nogen Grad retlede mig i de Synspunkter, som jeg har anlagt paa dette Forhold.

Den højtærede Landbrugsminister sagde, at Rollerne mellem det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal og Landbrugsministeren nu var ombyttet. Ja, det er de, og jeg kommer i den Forbindelse til at tænke paa et gammelt Ord, der siger, at den, Gud giver et Embede, giver han ogsaa Forstand til at røgte det, og det er vel derudfra, at den højtærede Landbrugsminister nu har en anden Stilling til Akkordlaanelovgivningen end i 1927. Men jeg kan jo ikke tænke mig, at det skulde være nødvendigt, at den Forstand, der gives ved Embedets Tiltrædelse, skal afgives, naar Embedet forlades. Derfor forstaar jeg ikke, at det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal nu har forladt de forstandige Krav, han stillede i 1927. Naar det ærede Medlem til Slut overfor mig sagde, at han vilde se paa Lovforslaget nu akkurat paa samme Maade, som hvis han selv havde været Minister, saa vil jeg sige, at netop dette Forhold, denne Ombytning af Rollerne, beviser, at jeg har Ret, naar jeg siger, at der er en Forskel paa det ærede Medlems Stilling nu og paa hans Stilling, naar han er Minister.

Landbrugsministeren (Bording): Til det ærede Medlem Hr. A. C. D. Petersen vil jeg gerne sige, at jeg vilde jo sætte meget stor Pris paa, om det ærede Medlem og hans Parti vilde være med til at gennemføre det foreliggende Lovforslag. Men naar jeg er gaaet imod det af det ærede Medlem stillede Ændringsforslag, er det, fordi jeg tror, at det er sagligt og praktisk uanvendeligt, fordi jeg tror, at naar der er Tale om frivillig Akkord, er det ikke absolut afgørende, at man kan sige, at i alle Tilfælde vil man ikke gaa med til en Akkordordning, naar Staten har et Laan hos vedkommende. Hvis det f. Eks. er et Laan, hvor der staar et bombesikkert solidarisk Ansvar bagved, som vil tage det Tab, som følger af saadanne Statslaan, saa kan jeg ikke se, at Staten kan have nogen som helst Interesse i at nægte at gaa med til et Akkordlaan til den paa-gældende Landmand.

Maa jeg sige til det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal med Hensyn til Spørgsmaalet, om 4. Oktober-Lovens Husmænd kan komme ind under denne Lov: Ja, selvfølgelig, de har Skøde paa Ejendommene og kan derfor komme med ind under Loven lige saavel som andre Landmænd.

Naar det ærede Medlem saa udtalte, at der var en betydelig Forskel mellem mit Standpunkt nu og mit Standpunkt tidligere, forstaar jeg jo, at det ærede Medlem er svinget en Omgang rundt og gerne vilde have, vi andre ogsaa skulde svinge, men det ærede Medlem vil nu ikke kunne finde nogen saadan Svingning i mit Partis og mit Standpunkt. Hvis han vil studere de Forslag, som tidligere er fremsat fra vor Side, til Sammenligning med det, vi nu foreslaar, vil han se, at Principperne er de samme, der er kun Forskel paa Beløbenes Størrelse; ellers er de Foranstaltninger, der nu foreslaas i de foreliggende Ændringsforslag, de samme, som i sin Tid fandtes i vort Lovforslag.

Og naar vi den Gang gik med til højere Beløb, var det efter min Mening fuldkommen velbegrundet. Den Krise, vi var inde i i 1926—27, var Staten nemlig ikke uden Skyld i, idet den gennem sin Valutapolitik havde tilladt, at den danske Krone forringedes saa overordentlig stærkt, hvorved de paa-gældende Landmænd var kommet ind under tunge Gældsbyrder; derfor havde Staten efter min Opfattelse et stort Ansvar og en Forpligtelse til at hjælpe disse Landmænd ud af det. Men saadan er Forholdet ikke nu. Det er ikke nogen Valutapolitik, der er Skyld i den nuværende Krise,